

Előfizetési árak:

| | |
|------------------------------|--------------|
| Helyben, vagy postán küldve: | |
| Egy évre | 10 frt — kr. |
| Félévre | 5 frt — kr. |
| Negyedévre | 2 frt 50 kr. |
| Egy órára | 1 frt — kr. |
| Egyes szám | 4 kr. |

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó-lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponta, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Szervezkedjünk!

Debreczen, okt. 29.

(—a.) Az orsz. függetlenségi és 48-as párt elnöksége — mint annak idejében közöltük volt — kibocsátotta a szervezkedésre vonatkozó felhívását. Fölkéri az elvtársakat, hogy a sikeresebb működés céljából szervezett párttá tömörüljenek, elnököt és tiszti-kart választanak s az érintkezést a központtal tartásuk főt, általában mindenütt tegyék meg az intézkedést arra nézve, hogy ha eljönnek a képviselő-választási mozgalmak, ne találjanak azok bennünket készületlenül, hanem mindenütt mint tömör, egységes párt foglalhassunk helyet és tért.

E felhívásnak máris mutatkozik az üdvös hatása, mert több kerületben tényleg megindult pártunk szervezése s kívánatos, hogy e szervezést mindazon kerületekben létesítsék, melyekben ezt eddig megtenni elmulasztották. A központ készséggel nyújt erre nézve segédkezet s az őszi munkaidő elmúltával, a tél folyamán, lesz elegendő idő is a szervezkedés keresztül-vitelére.

Az első öt éves országgyűlési ciklus a jövő nyáron lejár s megejtetnek az új választások. Minden jel arra mutat, hogy még ennél mozgalmasabb választás nem volt s a küzdelem oly heves lesz, minőt még a magyar választó közönség nem látott, itt az ideje tehát annak, hogy a választásokra előkészüljünk.

A kormány kiadta a jelszót, hogy meg kell semmisíteni a függetlenségi

pártot, — hirdetik ezt nemcsak szóval, hanem hírlapi uton is a kormánypart tulbuzgó tagjai, kik megfedkeznek arról, hogy a függetlenségi pártot csak akkor lehetne kiirtani, ha egyúttal a magyar népet is kiirtanák. A függetlenségi párt azért haragszik annyira a kormány, azért esküdött halált a fejére, mert e párt vol az, mely a közigazgatási törvényjavaslat keresztül-vitelét meggátolta.

A nagyhangú fenyegetésektől természetesen nem ijedünk meg, hiszen megpróbálta már a függetlenségi párt kiirtását idegen, ellenséges hatalom is, de az nem sikerült neki. Megpróbálták a magyar nemzet véérébe fojtani a függetlenségi eszméket, de azok a véres talajban újra megfogantak s diadal-utra indultak az egész országban. Nem fog sikerülni kiirtani a függetlenségi pártot a jelenlegi kormánynak sem, sőt nagyon könnyen megtörténhetik, hogy a jövő nyári választások nem a függetlenségi pártot, hanem a kormánypartnak nevezett érdekszövetkezetet fogják szétrobbantani.

Távol áll annak a lehetősége, hogy a kormány kiirtási törekvése sikerüljön, sőt a függetlenségi párt sohasem indulhatott a győzelem több reményével a választási harcba, mint éppen most, midőn a függetlenségi párt parlamenti küzdelmei annyi dicsőséget, tekintélyt s hatalmat szereztek pártunknak.

A véderő-vita, a honossági vita, a konzuláris biráskodásról szóló törvényjavaslat ellen kifejtett küzdelem s a közigazgatási javaslat megbuktatása nem

maradhattak, de nem is maradtak hatás nélkül. Felébredt az alvó közvélemény s belátta, hogy a reakzionárius irányzatú törvényjavaslatoktól a függetlenségi párt mentette meg a nemzetet s más pártok tagjai is beismerik, hogy e küzdelmek által a függetlenségi párt a nemzet haládjára tette magát érdemessé. A függetlenségi párt annyi befolyásra tett szert, hogy ma — számszerű kisebbsége dacára — ez a magyar parlament vezérő pártja.

Ilyen viszonyok közt valóban nevetéses a kormánynak azon terve, mely a függetlenségi párt kiirtására vonatkozik. Elég lesz, ha a kormány annyit ki tud vinni, hogy a saját roskadozó hatalmát föntartsa és nem táplál olyan dőre reményeket, hogy a függetlenségi pártot kiirtja! A magyar nép zöme a függetlenségi pártot tartozik s csaknem minden tiszta magyar kerületben a függetlenségi párt zászlói lobognak. De igen sok olyan kerület van még, melyeket a függetlenségi párt meghódíthat, ha e kerületekben pártunk tagjait a szervezés egybe-kapcsolja. Ezért szükséges, hogy a szervezés országsszerte meginduljon, — a tekintélyesebb elvtársak vegyék kezükbe minden kerületben a szervezés ügyét s a jövő választások sikere biztosítva lesz!

Föl azzal a régi, dicsőséges lobogóval, melyre a függetlenség jelszava van írva, emeljük föl a lobogót hazánk minden vidékén s diadalmas zászlóink nyomán megvalósul legszentebb törekvésünk: Magyarország független lesz és szabad!

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Lakodalom.

— Katonasor. —

Mit tudjátok ti, hogy micsoda roppant gyönyörűség az odalent a szandsák barátságában, mikor egy-egy czug elhatározza, hogy estére lakodalom lesz. Lakodalom, magyarországi fajta. Hire megy annak rögtön. Már délben vártaosztáskor megmondják a naposoknak. Azok aztán ahogy szétmennek, rengeteg örömet visznek magukkal.

Mert széthordják a hirt mindenfelé. A Brückenthurbeli vendég ép úgy megtudta, mint az, a ki fönt lakott a Cadinje brdo tején az órházban, vagy a jeđerok sánczán. — Sőt még be is izenték a városba, mert ott is tanyázott egy század. Azok aztán elmondták a kutyamosóknak, már hogy a tisztilegnyeknek. (Hadd lássák azok is, ámbár nem érdemesek rá, hogy mint éli világát az igazi katonagyerek.)

De alig várja a vendég, hogy vége legyen a délutáni foglalkozásnak. Ha véletlenül esős napon vagy télviz táján van az idő és

iskola van, mert nem lehet odakint járni, de-hogy hallgat csak egy is arra, a mit tanítanak. Mind csak azt beszéli már, hogy lakodalom lesz, mash Allah, de jó lesz.

Ahogy aztán a parancs meg volt, kikeverődik a lakodalomtárhoz szakaszból valami v ő f é l y e s e m b e r. Aki hogy érti a rigmust. Van olyan bőven. Teszem azt éppen nálunk is a milyen volt a káplár Kelemen Jóska innen a szomszéd Leleéről; — akármilyenek, ha volt hozzá fogható az egész batalionban, de még talán az egész környéken sem, a mi nem valami igen nagy mondás, mivel lévén csupán odalent magyarok vagy háromszázán.

Már most kikeresődik valamelyik láda féltett rejtékéből egy hazulról való valóságos magyaros piros kendő; azt felkötö a mellére Kelemen Jóska. Aztán társat keres, a bég kertje sövényéből formás hosszú botokat vág, arra is piros kendőt kötnek s megindulnak hivogatni.

Micsoda véghetetlen jól esik az aztán. Néz utánuk az egész vendég, a mint mennek. Hát még a hova meane. Az alacsony, füstös barátságban hogy ugrik föl asztaltól, ágyról a

vendég, mikor odaállnak a szakaszkomendáns elé azon botosan és rákezdí Kelemen Jóska csengő hangon:

Ezen jeles háznak derék gazdjához...

Hogy készül az föl mind azon melegiben! Hogy megy mind a lányos ház elé! Hogy csinálják rögtön a fonatost, a kulacsra való kalácsot, hogy viszik az italt. (Vizet a bádóg kulacsban.)

Otthon meg már áll a bál. Az ágyak egymásra rakva a sarokban, hogy helyet ne foglaljanak, a fehér fenyőfa-asztalok egymás mellé tolva, leterítve fehér lepedővel szépen. Azután az egész hosszú sorban fölrakva tányér gyanánt a csajkatetők, kés, villa, kanál mellé rakva — keresztbe, módos szokás szerint, mert nem úgy megy itt a dolog, mint szegény háznál. Komisz kenyérből van fölrakva az étel, a mi aztán igazán szép. A mi úgy hosszába van vágva, laposra, az mind hus, a melyik meg hosszúra szelve, az valósággal téstának tekintődik, a kenyér fekete héjja van ráapritva tőpörtő gyanánt. Azután minden tányér mellett ott a kulacs, valóságos jó forrás vízzel, hogy igazán élvezet azt még i n n i s, minden egyes

A távirati díjak szabályozásához és leszállításához, melynek kezdeményezője Baross Gábor kereskedelmi miniszter, a »Bud. Korr.« értesülése szerint most már nemcsak az osztrák, hanem a német birodalmi kormány is hozzájárult. A nyár folyamán Baross miniszter és dr. Stephan, a német postaügyi államtitkár közt történt megállapodásokat, melyek szerint az eddigi alapdíj megszűnik és egységes szódij hozandó be. miután Bajorország és Württemberg kormányai elfogadták ezen megállapodásokat, most a német, valamint az osztrák kormány véglegesen jóváhagyta. Az osztrák kormány hozzájárult a magyar kereskedelmi miniszternek abbéli rendelkezéséhez is, mely szerint az állomáshelyen kívül a táviratok kézbesítési díjat egységesen 40 krban állapította meg. E szerint Németország egész területén 1892. január 1-től fogva három krajczárban megállapított egységes távirati szódij lép életbe, melynek 30 kr a díj minimuma.

Illéssi Sándor emléke.

Kisujszállás, okt. 27.

A nagykunsági kerületben főszereplő egyének voltak az Illéssi család tagjai. Székhelyök volt Kisujszállás, itt születtek, itt domborultak sirhalmaik a köztemetőben.

E jeles családból a múlt és jelen században 5-en viselték a nagykun kapitányi fontos hivatalát, de nemcsak a polgári, hanem a katonai pályán is voltak, Illéssi László, Illéssi Sámuel, Illéssi János nyugalmazott majorok, legfőbb katonai állásra emelkedett Illéssi Sándor, brigádás tábornok, kinek mint elődeinek a kisujszállási temetőben emelkedik márványszobra, ki a szabadságharcban kitüntetett hazafiságraert 10 évi börtönbüntetést szenvedett Józsefvarában. E sírkertben az elhunyt rokonok sírjai mellett tetetett végnyughelyere Illéssi Sándor hamva, mely a pesti kerepesi sírkertbe szállítottott, e hó 18-án tetetett a rokonok sírdombjai mellé mely 1886 óta porlott a kerepesi temetőben.

Illéssi Sándornak atyja volt Illéssi László huszárszázados, nyugalmazott major, anyja Zmeskál Johanna. Ez az az Illéssi Sándor, ki a ezibakházai csatában elfogott gróf Leiningen őrnagyot 17 bátor legényével nemcsak kiszabadította fogságából, hanem még 3 osztrák

tisztet és 32 embert is elfogott. E hőstetteért századosná léptettetett elő, Damjanics tábornok ünnepélyesen megdicsérte, Leiningen pedig mint szabadítóját a zászló előtt megölelte. Azután résztvett hazánk nevezetes nagy győztes csatáiban, Budavár bevételénél századával az elsők közt volt.

Csak annyit mondok még felőle, mert sok volna még, mit írni lehetne, hogy a nagy küzdelem után hazatért Kisujszállásra, hol tehetségének szép tér nyílt, az egyház és város haladása, szépítésére szilárd akarattal működött. A nagykun nép bizalma, szeretete kapitányságra emelte, ő volt az Illéssi családból nemcsak, hanem a kun népből az utolsó nagykun kapitány. A kormányváltással megszűnven a nagykun kapitányság, a város teljes bizodalma polgármesteri szép állással tisztelte meg. Ez állásból Pastre neveztetett ki hivatalnoknak, itt érte őt el a kimulás s temettetett el a kerepesi sírkertben 1886-ban.

A hálás kisujszállásiak nem feledvén el egyházunk, városunk érdekében tett jeles tetteit, hamvait hazaszállították, most azon sírhalmok sorában porlik, hol dicső emlékü ősei márványszobpai állanak, hü neje Varró Klára sírja mellett. A sírnál Dorogi Lajos helybeli lelkész mondott megható gyászimát, s rövid alkalmazást. Jelen voltak gyermekei Illéssi János, Mária Pum Józsefné, Róza Kormos Béláné, testvére Erzsébet özvegy Laczkáné, számos rokonok és kisujszállásiak szép számmal. Márványszobrot kedves gyermekei emelnek sírhalmára.

Még pár szót e szép családról. Nemcsak a polgári, egyházi, mért a buzgó református férfiak a heves-nagy-kunsági egyházaknak gondnokai voltak, katonai, — hanem az írói pályán is működtek, és működnek e család tagjai: ilyenek az elhunyt Illéssi György, ennek első leánya Illéssi Piroska dr. Szabó Istvánné Biharban, György Aladár mostoha leánya, és Illéssi János, az elhunyt fia, ki több történeti cikkekkel tette már eddig nevét emlékezetessé.

A magyarok istene adjon hazánkunk, egyházunk s városunknak az Illéssiekhez hasonló jeles és közhasznú férfiakat!

Keszi Hajdu Lajos.

bádogedény nyakán keresztül ütve egy-egy komisz kenyér-szelet, a mi a kulacs nyakára való fonatos ezen a szép ünnepségen. — Lóczák vannak a patka körül is, már hogy pankok a kályha mellett, odaül a gyereknepség (reguták, ügyefogyottak, a kiket nem vesz be a társaság.) Az asztalfőt már teleültek módosabb gazduraimék, a sarzsik és hát tárgyalnak hazai dolgokról erősen. Hogy mint áll a vetés, meg hogy eső kéne, baj, baj ez a guzdának, ez a nagy szárazság. Azután magas nagyon a napszám is.

Felöltözik a leányzó is, valamelyik tejképü bajszatlan legénye a czugnak. Formás szoknya, derék van rajta, lepedőkből csinálta össze kompanisnájder Johann Varga II. s feje bekötve babos kék kendővel, fehér keztyü a kezén, mikor az örömapa bevezeti olyan szemérmesen huzódzik a sok kíváncsi legénytekintet elől. Aztán megjön a vőlegény, kivarrrott ingben (mert hoznak olyant hazulról a reguták), egy kincstári mellény, a melyet takarékosan ócska disz kabátokból csinálnak kiforditva, pompázik rajta, kulacs a kezében, azzal kínál aztán boldogot boldogtalant.

Jönnek a meghívottak is, nagy örömmel, ünnepélyesen. A Cadinje brdobeli vendégek, vagy

tizen, testületileg jelennek meg, fölbokrétázva, czitorással. Hoznak egy rengeteg lakodalmi fonatos kalácsot, két ember alig bírja, pedig csak lepedőkből van összefonva az egész. Azt leteszik az asztalra, kezelnek sorba az örömapával, a vőlegényvel s csipkelődő szóval kedélyesen járulnak a menyasszony elé; a kis ártatlan a szeméhez kapja a kendőjét s pirulva szalad előlük a sarokba.

Mikor mind együtt van, hangos szóval hívja a tisztos vendégkoszorut asztalhoz a vőfély. Leülnek sorjában. Régi szokás szerint előbb levest hordanak körül, erős jó tyuklevest — amit különben a vizes kupákból meritgetnek a csajkatetőkbe a legények. Ahogy azt kikanalazták, a hus elébe mond kinaló szavakat a vőfély. Esznek aztán ezt is, az örömapa kinalja erősen, tessék, egyék, nem lesz egyéb. Amire hamisan pislant a megkinalt vendég. — (Tudjuk, tudjuk — hiszen ott van még az asztalon a tészta is, azt is meg kell enni, tisztesség nem esik, mondván.)

A husféle után áldomásoznak, köszöntöznek, de mindig csak vízzel, mert jó szokás szerint tilos a játékhöz bort vinni. A kemény legények, eldurvulva, elkérgesülve a nehéz sorban, ami odalent napi járandóság, beleélik ma-

BELFÖLD.

Szabados János szegedi helyettes polgármester négyheti kínos betegség után meghalt. Szabados Jánosnak nagy érdemei vannak Szeged rekonstrukciója körül. Mint író is több sikert aratott, többek közt azzal a szép költeménnyel, melyet a szegedi színház megnyitására írt. Általában a szüügynek lelkes barátja volt. Nyugodjék békével!

Tüntetés egy halott ellen. Zagyarábmege közgyűlésen izgalmas jelenet folyt le, amelynek fordulópontja formális tüntetés volt egy halott, a megboldogult Mihálovics bibornok ellen. — Miután a közgyűlés Kovácsvics főispán indítványára háromszoros zsvivó-kiáltással fejezte ki örömét a felett, hogy uralkodónkat a gondviselés megóvta a rosenhali merénylettől, Kovácsvics arentálta Mihálovics bibornokot s egyben indítványozta, hogy a közgyűlés »szlava«-kiáltással adózzék a kiváló főpap emlékének. A közgyűlés az indítványt elfogadta egy tagja kivételével, aki pap s a kinek a neve — Jagunics. Ez a jeles férfiú föllállott, valószínűleg, hogy ellene szólna a kegyeletes indítványnak, a közgyűlés azonban haragos püsszegéssel és »phuj!«-kiáltásokkal elnémitotta, a főispán pedig megvonta tőle a szót s így hallgatnia kellett. Ez a tüntetés egy halott tiszta emlékével szemben megbotránkozást keltett.

A tisztviselők fizetés javítása. A tisztviselők fizetéseinek javításáról szóló törvényjavaslat, mint a »M. É.« írja, már teljesen kész és november hó első napjaiban fog a képviselőház elé terjesztetni.

KÜLFÖLD.

A román trónörökös házassága. Berlinből egész határozottsággal megerősítik a már felmerült hírt, hogy a román trónörökös eljegyzi Mária angol kir. hercegnőt, az edinburghi herceg leányát.

Harminczezer ember sztrájkja. Londonból jelenti egy távirat: A Tyne-Weare-n a gépgyári munkások e hét végére felmondták a szolgálatot, ha nem fogják a munkások követeléseit teljesíteni. Az így foglalkozásuktól eleső munkások számát harminczerre teszik.

Németország fegyverkezése. A kormány a német hadsereg jövő évi szükségletének fedezésére jelentékeny és rendkívüli költséggel lép a birodalmi gyűlés elé.

Külömfélék.

A nőemancipáció és a szocialisták. Az erfurti szocialista gyűlés közlelbb hozott határozatában követeli ama t ö r v é n y e k megszüntetését, a melyek köz-és

gukat az édes otthon örömeibe s úgy végig játszik a lakodalmat, hogy gyönyörűség azt nézni. Mikor pedig a tészta is elpusztult, — a sarokba hányják az asztalokat, a czitorás esár-dsba kezd s aztán tánczol az egész. Eleinte hallatszík csak a czitora vékony szava, aztán elnyeli a ládbogás, a vastag szeges saruk topogása. Por támad, kipirulva forgatják egymást, belébódulva a tánczba, amelyben olyan régen nem volt részük s nem is egy van, aki arra gondol: jaj, ha vele járhatnám.

Azután mérgeset kiált odakint az őrség embere, mert hogy ő nem lehet ott, a hol a többi. A hornista előáll, kimegy a Lim part-jára s fujja hosszan, hogy messze belátogat a hegyek közé a kürtszó, — a takarodót. Hirtelen vége szakad a táncznak, kiisszák a borait s haza mennek a legények. Az otthonmaradtak rendet csinálnak s mire utolsót sikolt a kürt, az ágyak a helyükön, a ruha fölhajta a polczra, minden ember a pokrócz alatt az ágyban s nyugodt, önérzetes választ adhat a méltóságteljes szakaszparancsnok, — mikor a napos beszalutal az ajtón: — kaplár ur, kérem alásan, hiányzik-e valaki?

Tömörkény.

magánjogilag az asszonyoknak a férfiával szemben alárendelt szerepet juttatnak.

Uj Mathuzsálem. Francia lapokban olvassuk, hogy Sivasban, a kirázsi Törökországban egy Mustafa Raba nevű jómódu gazda e napokban ünnepelte születésének százötvenkettedik évfordulóját. E modern Mathuzsálem nagyszámu családjá körében üde egészségben, testi és szellemi ereinek kielégítő birtokában tölti napjait, egyik unokája kilenczven esztendősen. A török kormány újabban kegydíjat engedélyezett e mesés kort ért aggasztánnak.

A milliomosné szerelme. Nagy a botrány San-Francisco-ban. Malliard József milliomos szép felesége a minap nyomtalanul eltűnt hazuról. Hiába keresték mindenfelé s már az hitte a világ, hogy meggyilkolták, vagy más valami szerencsétlenség érte, a mikor a férj valamiképpen megtudta, hogy a felesége megszökött egy Ingron nevű favágóval, — ki mint napszámos dolgozott Maillard falusi birtokán. A szerelmesek az erdő mélyébe rejtőztek s ott élt a milliomosné egy konyhóban egy favágóval. Maillard üldözésekre indult s ekkor a vadon hős fia megszökött a menyecské mellől. A milliomos persze megindította a válópört.

Botrány Athénben. A klasszikus ország fővárosában nagy botrány tartja izgatottságban Homér ivadékaikat, úgy hogy a kormánya közvélemény preszsziója alatt végre kénytelennek érezte magát egyes helyszerző intézetek ellen fellépni. Ezek a helyszerző intézetek ugyanis, a helyett, hogy a fiatal leányokat, a kik azért jöttek a vidékről Athénbe, hogy tisztességes helyekre elhelyezkedjenek, a prostitució kezére játszották. Ilyen módon pár év alatt több, mint ötszáz 10—16 éves ifjú lány jutott részben csel, részben pedig erőszak által a bűn útjára. — Körülbelül 500 közülök nyomtalanul eltűnt.

A mit Carnot korrigál. Nem valami újságról van szó, de sőt inkább olyan esetről, melyről egy operetben azt éneklék, hogy: »itt a korektúra nem segít!« . . . Ilyen esetet korrigált a napokban a francia köztársaság elnöke. Franciaországban tudniillik a leányoknak nem szabad férhez menniök tizenegyedik évök előtt, a fiatal embereknek pedig nem szabad megnősülniök, míg huszonkettedik évüket be nem töltötték. Bordaeuxban azonban megtörtént az eset, hogy egy 19 éves fiú elcsábított egy 13 éves leánykát. A korai szerelmeseik szülei a köztársasági elnökhöz fordultak, a kinek hatalmában van megadni ilyen esetben az engedélyt a házasság megkötésére. A hiba megesett . . . és ezt korrigálta ki Carnot a házassági engedély megadásával.

Vegyes hírek. Árvíz. Londonban két nap óta folyton esőzik. A Themse egyre árad, sőt már az alacsonyabb fekvésű városrészek is víz alatt vannak. — Mindennap vonatkisiklás Franciaországban. Grénobllban ismét kisiklott egy személyvonat s ennek következtében a vonatból nyolcz kocsi szétrombolódott, tizenöt ember halva maradt, negyven ember pedig sérülést szenvedett. — Ez utóbbiak közül többen meghaltak. A kocsi tört maradványai alól ötven sérületlenül maradt embert vonszoltak elő. — Sikkasztó igazgató. Genfben Lienart vasúti igazgató felmilió frankot sikkasztott, s aztán megszökött. — Elsülyedt bárka. A Manche csatornában egy angol gőzös neki ment egy halász bárkának, mely utóbbi elsülyedt. 15 ember vízbe fullt. — Munkás harc. Ravennában a munkások és szociálisták összeveszttek. Törrel, késsel, pisztolyokkal törtek egymás ellen. A verekezés eredménye: két halott, két halálos s hat könnyebb sérülés. Számos elfogatások történtek. — Vérengző örült. Bécsben egy örült ember iszonyatos vérengzést vitt véghez. Éles vadászkésével három fiatal embert szurkált összevissza.

„A württemberg király és a magyar württemberg-huszárok.“

E czim alatt a »Vas Újság«-ban a következő érdekes emlékeket közli „egy volt württemberg huszár“:

Az 1848—49-ik szabadságharc dicső

emlékü lovassapatai közt első helyen a Vilmos württembergi király nevét viselő 6. számú huszárezred állott. A szabadságharc előtt az ezred Galicziában állomásozott és ama csapatok közé tartozott, melyeknek a hazába való visszahívását V. Ferdinánd király az alkotmányos élet első heteiben elrendelte. Meg lehet, sőt nagyon valószínű, hogy kéz alatt Bécsből a lembergi hadtestparancsnoksághoz egészen ellenkező értelmű utasítások küldettek, mert báró Hammerstein katonai parancsnok különféle ürügyek alatt az ezrednek Magyarországra való kivonulását mindaddig hátráltatta, míg Jellasics bán betörése a dolgok valódi állását ki nem tüntette.

Az ezred parancsnoka, báró Parott, kéz alatt a tisztikar idegen elemeit nyerte meg a bécsi urak számára, s így Mészáros Lázár hadügyminiszter ismételt parancsai figyelmen kívül hagyattak. Ámde az ezred legénysége, Felső-Magyarországból Tarnopolon átutazó kereskedők által megtudván, hogy a haza veszélyben főt, olyan hangulatot mutatott, hogy nagyon közel állt az engedelmesség megtagadásához. Ez ellen a botozást, utóbb pedig három esetben a haditörvényszék teljes szigorát, vagy is a golyót alkalmazták, minék az lett a vége, hogy a határszélekhez közelebb állomásozó századokból egyes részek utóbb osztályok teljes felszerelésben, lovaikkal megszökvén, Magyarországra jutottak.

Midőn aztán a gyakorló térről tisztjeivel egy egész osztály is eltűnt, Hammerstein bárónak Bécsbe tett följelentése nyomán, az ezred többi részei hazaküldettek, mert attól kellett tartani, hogy a Galicziában állomásozó olasz katonaság hasonló eljárást fog követni. Az ezred zömét Répássy Mihály őrnagy vezette hazájába, ki utóbb, mint tábornok Szegeden, néhány héttel a világsi kapituláció előtt meghalt. Fiáth Pompejus, az első huszár-tiszt, ki 1848-ban Szent-Tamásnál elesett, szintén a Württemberg-ezredben szolgált és a nemzet ügyébe pártolt első huszár-csapatot is ő vezette haza.

Az ezredből egy osztály Komáromba, a helyőrség soraiba jutott és Klapka hősies kirohanását, 1849. augusztus 18-án leginkább a Württemberg-huszárok vitték dülőre. — A vár feladása után Parrott, akkor már tábornok, a huszárság arczéle előtt ellövegolván, arra szólította fel a würtbergereket, hogy álljanak ismét a régi gazda szolgálatába. A felhívásra egyetlen egy sem mozdult meg a sorokban, míg végre Parrot ismételt szavaira, Biró Gergely őrmester, bajtársai nevében alásan megköszönte a méltóságos őbester ur jó indulatát, de kijelentette, hogy azok után, amik történtek, jó szívvel anélkül sem tudnának odaát szolgálni s így jobb lesz, ha haza mennek.

Biró Gergely őrmester mellén még akkor is Vilmos württembergi királytól és ezredtulajdonostól emlékérmét viselven, Parrot megígyezte, hogy ő felsége, az Inhaber (ezredtulajdonos) is szívesen venné a dolgot. Erre sem mozdult meg senki. Néhány héttel a komáromi kapituláció után a stuttgarti királyi palota előtt három idegen kinézésű ember tört németiséggel kérdé az ácsorgó öröktől, hogy hát hol lehetne ő felségével, Vilmos, württembergi királylyal beszélni?

Midőn értésükre adatott, hogy ilyesmi nem megy oly könnyen, egy épen a palotából kimenő tiszthez fordultak, és kérésüket feszes katonai tartással újra elmondták. A fiatal tiszt, kinek Biró Gergely elmondta baját, Károly trónörökös volt. A három huszár még álmában sem hitte volna, hogy ők ily megtiszteltetésben fognak részesülni.

Néhány napig a testőrlaktanyában tartották őket, — aztán a trónörökös, atyja nevében, mindhármukat gazdagon megajándékozván, arra intette őket, hogy ne bujdokol-

janak ők külföldön, hol, mint mondák, katonai szolgálatot akartak keresni, hanem menjenek vissza hazájukba.

Nehogy otthon valami bajuk legyen, a herceg megígérte, hogy e részben, mint az ezred tulajdonosa intézkedjen fog. Biró Gergely és bajtársai a jó tanácsot megfogadták, — haza is mentek és a jó ezredtulajdonos nagy-lelkűségét mindenütt eldicsérték. A 6-ik huszárezred mai napig is Károly württembergi király nevét viseli.

A most elhalt király maga mindig érdeklődött az ezred iránt és megkivánta, hogy a mindenkori ezredparancsnok legalább egyszer egy esztendőben öt Stuttgartban meglátogassa. Egy ilyen alkalommal Kodolitch Alfonz ezredestől, ki több évig volt az ezred parancsnoka, azt kérdezte, »vajjon olyanok-e most is a würtbergerek, — mint a milyenek 1849-ben voltak? . . .«

Ujdonságok.

* **Szeles gondolatok.** Brrr! Juj be hideg van! A vályu vize is bebőrözdött. Az elhagyatott ligetekben csak a szél sít, az a gonosz »s él«, mely megrengedeti az időhöz edzett cigány purdú vas idegeit is, ki ilyenkor »hét rétebe« zsugorodik össze szellős, ponyva sátorból oltalmazott vaczkában. Az öreg cigány is mogorván füstöl kozmás pipájából, melyet hidegtől megémberegett ujjai között szorongat. Szünetel a munka, kalapácsával nem »kilipkalapol« vidáman a hideg vasüllőn. Hallgatva pöfékel, s úgy ábrándozik ama melegebb éghajlatu »országról«, hova fecske s golya elhuzódik, ha elközelg a hideg tél, s melyet ősei, a könnyüvéru cigány-királyok — didergő ivadékaik nagy keserve, oly könnyelműen eljátszottak . . . Hogy a »Devla« verje meg »ezst a selet«, csak e ne fujna oly keservesen, mintha apját, a »Krisztus tanát« vallók által »isteni hévatalából« elmozdított Aeolus siratná. Avval a legsiralmasabb melódiájú nótával, melyet kiméletlenül fütöl füleinkbe, csak azt akarja mondani: »gonoszok, a sarkamban a tél és ti dideregni fogtok, ha »letébe helyeztet« teli rokkjaitok kiváltásáról mielőbb nem gondoskodtok.«

* **A ref. zsinati nagybizottságot** Tisza Kálmán, a zsinati bizottság elnöke, november 3-ára, délelőtti 10 órára tűzte ki. A bizottság üléseit a budapesti ref. gimnázium nagytermében tartják meg.

* **Szüret a peronospora után.** Egy székesfehérvári lapban olvassuk egyik azoknak a siró anekdotáknak, melyekben a magyar nép — sajnos — igen gazdag. Siró anekdota, mert kacagni kell rajta, pedig rendkívül szomorú. Arról van szó, hogy egy székesfehérvári uriaszony szokás szerint az idén is meghívta ismerőseit egy kis szüreti mulatságra. Hosszu, terített asztal várta a vendégeket, melyhez nyomban le is ültek. — Aztán vártak, vártak, de bizony egy szem szőlő sem került az asztalra. Végre megnyílt az ajtó s a háziasszony személyesen hoz be egy letakart táblan valamit. — A vendégek néma csöndben figyelnek. A háziasszony beszédet tart. »Filokszéra . . . peronospora . . . szüretnek mégis kell lenni . . .« S aztán fölemeli a kendőt a tárlól, melyben barátságosan simul egymáshoz a sok — főt gesztenye . . .

* **Kisértet-házasság.** Egy magyar hazánkfia, a ki Bécsben házasodni készül, a napokban beadta a folyamodványát a politikai hatósághoz a házassági engedély megadására. A hivatalnok, a kinek a kérvényt elintézés végett kiadták, majd hogy hanyatt nem esett ijedtében, mikor a folyamodványban szóról-szóra ezt olvasta: »Úgy a vőlegény, mint a menyasszony halotti bizonyítványa mellékelve van.« Hideg borzongás futott végig a jó beamter hátán: micsoda kisértet-házasság ez? Felocsudva ijedtségéből, végre rászánta magát, hogy megnézze a két halotti bizonyítványt és akkor kiszült, hogy ugy a vőlegény, mint a menyasszony özvegy és a halotti bizonyítvány nem a boldogoké, hanem a megboldogultaké.

* **Utban Illava felé.** Pár nappal ezelőtt rongyos kis csavargó gyermeket tartóztatott le a III. kerületi kapitányság. Kiejtéséről, viseletéről, sőt még fonnyadt vaczkorhoz hasonló ábrázatáról is mindjárt lehetett látni, hogy nem jó magyar városunk nemes szülőtte. A csavargó fiúkat, kit a rendőrség nem azért vett pártfogásába, hogy a rabok »uri kosztján« felhizlalja, hiába vallatták, faggaták hazája, szülőföldje után, hova vissza akarták »per schub« szállítani, sehogysem akart értesítésekkel szolgálni; majd mikor látta, hogy ilymódon nem szabadul meg kíváncsi kutatóitól, hát oda bökte nekik a szép szót, hogy:

— Londonba! Ezt természetesen köteve hitték el a koménak, annyival is inkább, mert mikor a ködös Albion nyelvtörő nyelven szólottak hozzá, hát hallgatott, mint akárcsak egy jogász az alapvizsgán, sőt még azt se mondta hogy: — bü!

Fogságban tartották tehát tovább is, gondolván, ha majd a kis »peregrinus« betelik a börtön zárt levegőjével, majd megoldódik a nyelve is. Csakugyan nem csalódtak, mert ma a fiu, ki úgy látszik egyidőre magába tért, egész bünbánólag, töredelmes vallomást tett. Vallomása elég érdekes alapul szolgál azon fenti sokat mondó címhez, hogy »Utban Illava felé«, mert ha igaz az, amit mondott, vallott, akkor a nagy reményű ifju valósággal megtette már azon az uton az első lépéseket mely nem ugyan — Londonba, de — Illavára vezet. Mi azonban tiszta szívből kívánjuk, hogy ne segítse az Isten oda.

— Angyal József vagyok, Veszprém megye Oroszi községében születtem 17 évvel ezelőtt. Anyám, kit állítólag az — anyalok örvendeztetek volna meg velem, valamikor egy falusi komédiás bandában volt az első »s o l o t ä n z e r i n e«, természetes tehát, hogy én se lehettem jobb nála, beszélte a világ-látott csavargó, kinek most már nagyon is megoldódott a nyelve. Komédiás, vagy mint a faluban csufoztak — »csepürágó« lettem én is. Nem irigylésre méltó kenyér, de hát élni kellett valahogy. A sok nyomorúság, koplalás azonban megtálatta ezt a foglalkozást is velem. Szövetkeztem, más hozzám hasonló fiatal síhederekkel, kiknek a segítségével hamis — pénzt akartam csinálni. Gyártottunk is néhány egy forintos tallért czinkből, melyet viaszok lenyomat után készítettünk el, de biz oly kezdetleges valamik voltak azok, hogy mindjárt az első alkalomkor, mikor tul akartunk adni rajtok, megcsiptek bennünket. A csendőrök leaktartak tartóztatni bennünket, de én, ki a banda feje voltam, nagyon feltem, s így megugrottam. Nyakamba vettem az országot, s már egy év óta bujdosok faluról-falura, megyéről-megyére. — Nyomorúságosan, de mégis csak megéltem. Koldultam, vagy loptam. Most betelt a végzetem, elfogtak. Tegyenek velem azt, a mit akarnak, fejezte be vallomását sok czinizmussal a kis gonosztevő. A rendőrség átadta a kir. ügyésznek, hol egyelőre egy nyugodalmas magán-zarkába tették be a világ-látott ifjut.

* **A női kereskedelmi tanfolyam.** Közoktatási m. kir. miniszter ur ó nagyméltóságának f. évi június hó 2-án 24,383. sz. a. kelt rendelete folytán a debreczeni ev. ref. felső leányiskolával kapcsolatban létesített női kereskedelmi tanfolyamon a beiratások október hó 31-én szombaton d. u. 2—5 óráig és november hó 1-én vasárnap d. e. 10—1 óráig fognak végbemenni. A rendes előadások november hó 2-án hétfőn d. e. 8 órakor veszik kezdetüket. A félévelti vizsgálatra kötelezett növendékekkel e vizsgálatok, a beiratást megelőzőleg f. október hó 30-án pénteken délelőtt 9 óráig kezdve fognak megtartatni. Iskolahelyiségül az ev. ref. felső leányiskola czeled-utcai épületében e célra átalakított tanterem szolgál. Debreczen 1891 október 26 K i s s József kir tanfelügyelő.

* **A színházi tűz-vizsgáló bizottság,** melynek tagjai Boczkó Sámuel, Balogh főmérnök, Beer Kálmán, Péter Gábor, Antalovics Gyula s. b. urak tegnap délután megvizsgálták a színház különféle gépezeteit, világító eszközeit, azokat, némi csekélyégeket leszámítva, rendben találták.

* **Ötezredik tűzörsegen.** Nagy szám még kimondani is, hátha még elgondolja az ember, hogy ez a számsor nem kevesebbet, mint ötezer álmatlanul, talpon töltött, atvirasztott éjszakát jelent . . . Mily éjszakák sorozata? Komor teli s enyhe nyári éjjelek következnek hosszú sorban egymásután míg elérünk ahhoz a novemberi éjszakához, melyen a tűzoltók derék parancsnoka »5000-ik«-szer állítja ki embe-reit őrségre. És pedig milyen őrségre? . . . Oly nehéz, oly kényes természetű őrség ez, mint a katonáé, ki láthatatlan ellenséggel áll szemben. Százak, ezrek boldogsága függ az őrtálló ember lelkiismeretességétől, éberségétől. Szép, magasztos, de nehéz feladat. A napi munkák által elgyötört tűzoltónak is, szegénynek, sokszor mennyivel kellemesebb volna az ágy puha párnáira leheverni, nem, még se követi vágyait, hanem megy inkább, s mi nem kevés érdemül tudandó fel — önkéntesen örködni, városa és polgártársai boldogsága, vagyona, jóléte felett. Ez ötezer atvirasztott, átörködött éjszakák közül, hány alkalommal kondult meg a vészharang rémes hangzása nyelve, ki tudná azt megmondani? Ki számolta azokat a percekét, mikor tűzbe kellett menni, hogy ki-mentsék a fennen lobogó tűz pusztító lángjai közül a szegény ember utolsó vagyonát, a gazdag ember drágaságait, s nem egyszer ember-életet is? Senki sem számította ezeket az éjjeleket, derék tűzoltóink legkevesébe, — mert ők mindig ö n z e t l e n ü l kockáztatták, ha kellett, életüket is embertársaik üdvéért. . . A jövő november hó 7-ik napjának éjszakáján lesznek tűzoltóink 5000-ik-szer őrségen, mely alkalommal, mint értesültünk, éjjelleg a tisztikar fog képezni egy díszőrséget. Éjjel után ismét a rendes soros őrség veszi át a szolgálatot. Az »ötezredik« őrségen atvirasztott éjszaka emlékére és ünneplésére, no meg a szonjas tűzoltói torok égő kinyajinak ellocoolására, hihetőleg, tartanak egy »magyaros áldomást«, melyhez mi a csendes s nyugodalmas éjszakánál — j o b b a t nem kívánhatunk . . .

* **A kaszárnyából,** A káptár feljelent egy kőzatonát a kapitánynak. A feljelentés indokolása egyebek közt ezt tartalmazza »A legénységi szobában egy högött, mint a számár, utánozván az ezredest. Megtörténhetett volna — máshol is. — A felülvizsgáló bizottság elé küldi az ezredorvos a mellbeteg ujoncot. »Mellbeteg?« kérdi morgogva az ezredes, »hát ragadós?« »Nem ragadós ugyan, de az embere. . .« »Nem ragadós? hát akkor minek kiszuperálni? Bennmarad!«

* **A debreczeni izr. hitközség** 1300 ftos kölcsön kötvényeinek tervszerinti 3-ik kisorsolása 1891 évi november 1 napján délelőtti 10 órakor Pak-y Imre kir. közjegyző ur közbejöttével a hitközség Szt.-Anna-utcai tanácsstermében megtartatik s erre az érdeklődők ez uton meghivatnak. Debreczen, 1891. október 29. Az izr. hitközség előjárósága.

* **Társas-vacsora.** Tornaegyletünk f. hó 31-én azaz szombaton este 8 órakor a »Bika« éttermében társas-estélyt rendez, melyre az egylet tagjait tisztelettel meghívjuk. Részletes értesítés az egyes tagokkal az eljáró utján közlendő felhívásban közöltetik. E helyen is azonban megjegyezzük, hogy az estély kezdő-pontját jelzi egy újabb társadalmi actiónak, melyet a most megalakított választmány a tornaszat s közelebbről az önálló tornacsarnok felépítése érdekében megindítani fog. Debreczen, 1891 október 29. A r e n d e z ő s é g.

* **A telefon-automata.** Érdekes készüléket állítanak fel nemsokára Bécs városában. Csinos hatszögletű pavillonokat helyeznek el az utcákon. A külső falakon villamos óra, hirdetések, hőmérő és egy kis automata lesz, melyből egy hatos beledobása után kis kasszakuleshoz hasonló tárgy esik ki. — Ezzel ki lehet nyitni a pavillont, melynek belsejében teljes telefon-készülék van. Abban a perczben, mikor az ajtó kinyílik, egy tábla ugrik elő, — mely az jelzi, hogy a pavillonban van valaki. A kis kulcs, melylyel a pavillon ajtó nyílik, a telefon készülékbe is beillik és a mint a kulcsot az e célra készített nyílásba dugják, — meg van az összeköttetés a telefon központtal. Ót perczig beszélhet az ember, aztán a kis kulcs beesik egy üregbe és az összeköttetés megszakad, azonban az újabb kis kulcs bedu-

gásával meg lehet ujitani. A készülék azokra nézve nagyfóntossága, a kik saját telefont nem tarthatnak. A mint az ember távozik a pavillonból, az ajtón egy másik tábla jelenik meg, — mely azt jelzi, — hogy a telefon »szabad«.

* **A „hittanszaki önképző-társulat“** 1891. október 31-kén, mint a reformáció évfordulati napján, a főiskolai díszteremben emlék-ünnepeit rendez, melyre czimzettet tisztelettel meghívja a r e n d e z ő s é g. — Tárgysorozat: 1. Ének, előadja a főiskolai énekkar. 2. Megnyitó beszéd, Dr. Erdős József felügyelőtanár urtól. 3. Alkalmi költemény, Jánossy Zoltán esküdtfelügyelő urtól. 4. Ének, előadja a főiskolai énekkar. 5. Egyháztörténelmi értekezés, Diószegi Mihály 3. th.-tól. 6. A 179. dicséret 10-dik versének együtt éneklése. Az ünnepély kezdete pont 4 órakor.

* **Angol szokások.** Az angol lakadalmaknál szokásos ruhákon első sorban az ün-nik föl, hogy senki sem állít be teljes társasági toilletben. A frakkot sűrűen hordják Angliában, de csakis este. Sőt az előkelő urak minden este rendesen fölveszik, akár vendégeket fogadnak, akár egyedül maradnak hon, de semmi szín alatt nappal, bármily alkalom kinálkozzék is rá. A frakk kizárólag esti öltözet. Lakadalmaknál az urak sokáig a hosszú sötét sétakabátban jelentkeztek, míg végre a walesi herczeg, ki ilyen dolgokban feltétlenül hangadó, néhány év előtt egy esküvő alkalmából egyszerűbb, elül vágott kabátban jelent meg és ezt elégségesnek nyilvánította minden nappali társas összejövetelre. Azonban újabban a hosszabb előrésű kabát megint fashionable lett. Azon nincs mit csudálni, hogy a walesi herczeg civilben jelent meg, mert Angliában szolgálaton kívül nem hordanak egyenruhát. Az urak egyébként lakadalmokon világos nadrággal, fehér mellényvel és nyakkendővel, a gomblyukban fehér csokrocskával jelennek meg. Ugy szintén a hölgyek is fehér öltözetben jelennek meg, de kalappal; a koszoruleányok is világos öltözeteket viselnek. Régebben e célból a menyasszony ajándékozta nekik ezeket a ruhákat. Ez a szokás újabban megszűnt, ellenben szokás, hogy a vőlegény őket, akárhányan vannak, karperecczel vagy egyéb ékszerrel ajándékozta meg. Az angol menyasszony épugy: mint a francia, nem mirthus koszorúval, hanem narancsvirággal díszíti fejét, a mi a virágnyelven tudvalevőleg annyit jelent: »Tisztaságod fölér kedvessegeddel.«

* **Fotografáló vadászpuska.** Jövöben a vadászok, ha nem is vihetik haza az elhibázott vadat, haza vihetik annak fotografáját. (A mivel egy-egy szerény vasárnapi puskás be is fogja érni!) Lachner bécsi fotografüzletében oly puskát találtak föl, melylyel fotografálni is lehet. A mint a célzó ember fölhuzza a kakast, e pillanatban kinyílik a puskacsövének végére elhelyezett apró fényképkészülék s a célba vett tárgy meg van örökítve. Hogy le is van-e löve? az már más kérdés. A fénykép a célz (repülő vagy futó vadat, táblát stb.) s ennek környezetét mutatja a kakas fölhuzásának pillanatában. Ha a kis kerek fotografára egy fonalkeresztet helyezünk s ennek keresztező pontja a czéllal összeesik, a találás kétségtelen volt; különben a czélnak a kép középpontjához való állása azt mutatja, hogy hova hibázott a vadász. A dolog tehát a vadászat barátjaira nézve nem csekély érdekekkel bír s katonai czélokra is (a célzás ellenőrzése) használható. A porosz fegyvervizsgáló bizottság Spandauban már rendelt is az új találmányból, hogy azt kipróbálja.

* **Marharakodó állomások.** A debreczen-füzes-abonyi helyierdekü vasutvonal mentén fekvő B.-Újváros, Egyek, Hortobágy, Tiszafüred, Poroszló, Eger-Farmos, az ohat-polgári helyi érdekü vasutvonal mentén Csege, Ohat-Köcs, Polgár nevü vasuti állomások marharakodó vasuti állomásokul engedélyeztettek.

* **Krakéler elefánt.** Kalandos dolgokat élt át e hó 25-én Toulouseban egy ott vendégszereplő czirkusz elefántja. A derék vástagbőrüvel reggeli sétára indult ápolója s utközben úgy elbáméskodott, hogy az elefánt

megszökött mellőle. Mindenekelőtt a szabad természet szépségei vonzották a hatalmas állatot s hajlamának engedve, betért egy kertbe. Ott aztán mindent Csáki-szalmájának nézett s úgy viselte magát, mintha gazdátlan területen volna. Már dél felé járt az idő, mikorra tökéletesen pusztává tette a kertet. Ekkor megelégette ezt az időtöltést s újabb kalandra indult. Utja egy kávéház mellett vitt el, s minthogy már jól beebédelt, betért egy pikkolóra. Erthető okokból minden pinczér megfutamodott a szokatlan vendég elől, a mi már magában véve is bszanthatta a nagyszerű állatot. Ingerültsége azonaan akkor hágoit tetőpontra, mikor a nagy tükrökből minden oldalról izgatott elefántokat pillantott meg. Harezi riadót trombitálva ment neki a legközelebb eső kollegának s olyat sujtott rá ormányával, hogy a tükrő darabokra törve hullott lábaihoz. Ez a dolog egészen kihozta sodrából az afrikai vándort. Bőszülten kezdett törni, zuzni, míg egyetlen tükrő sem maradt épen, azután a likőrös üvegeket csapdosa a falhoz s általában tultett a leggarázdább korhely czimborán. Még ez mind nem volt neki elég. Mint a ki dolgát jól végezte, félrecapta a fülét s nagyokat trombitálva hagyta oda a tönkretett kávéházat, lement a legközelebb eső házba s a lépcsőn felhaladt az emeletre. Ott egy ajtót benyomott és éppen azon volt, hogy a holtra rémült házigazdát megmarkolászsa, mikor végre lélek-szakadva érkezett meg az ápolója s mindenfele nyalánsággal kiengesztelte. Czukrot szopogatva tért vissza azután a kalandhajászó elefánt a fogságba, hol ezentul valószínűleg jobban vigyáznak rá. A »cehez«-et azonban mind máig nem fizette ki.

Nagy választékban tartunk készletbe

MŰVIRÁG-

és

gyöngy-koszorúkat

bel- és külföldi gyártmányokból,

a melyeket a n. é. közönségnek a legjutányosabb árakban bocsátunk rendelkezésére.

DEBRECZENI ASZTALOS EGYLET

TEMETKEZÉSI INTÉZETE

Kenyér-piacz, Tisza-ház, Kovács M. fűszer üzlete mellett.
473. 1-1.

Irodalom és művészet.

Az Ország-Világ, Benedek Elek orsz. gyűlési képviselő s kiváló írónk e jelesen szerkesztett folyóiratának vasárnapi száma is igen tartalomos. C o p p e e Ferenc »Ifjúkor« című nagyrészt regényének folytatását, több kitűnő verseket Czobél Minkától, Vértesi Gyulától, Szabolcska Mihálytól hoz olvasóinak e folyóirat, melybe még Bársony István írt egy gyönyörű rajzot, Révész Ernő pedig a büntetésről közöl cikket.

Merengés.

— Őszi gondolatok. —

Enyészet és hervadás szele zűg mindenütt... Körültünk kiellen és kopár a láthatár. Az erdők, ligetek fái, szomorúan hullatva a földre megsárgult hervadt lombjaikat, éktelenül nyújtják a magosba száraz karjukat. A tarlott bokrok közt nem hangzik a természet dalnokainak kedves danája, csak az enyészet szele zűg rajtuk keresztül, hirdetve a halált, az elmulást...

Olyan kikált szomorú a táj!... Oda siet minden az enyészet, az elmulás sirjához. A kopár föld, balzsam illat helyett, hervadt füvek illatát bocsátja áldozatul a felhős ég felé...

A hervadó természetben, a szelek süvöltő szárnyain, minden a halál poesisét kiáltja fülünkbe; hogy egyedül Isten és a halál örök!...

Elmerengve, czéltalanul bolygok a haldokló természetben. A természet haldoklása önkénytelenül is eszembe juttatja e földnek

minden mulandó, változó örömét, boldogságát. A lombhullás, virág-halál, a régi remények képe, szívembe is visszaidézi egy pillanatra az édes ábrándok rózsás álmait... megújulnak lelkem előtt az eltűnt boldogság édes emlékei, bevilágítva pillanatra a sivár jelent, hogy annál győtrőbb legyen a zord alakjával feltűnő gyászos veszteség...

Megújulnak a multnak, az ifjú kornak minden, minden emlékei... Itt látom magam mellett, azt a madonna arcú csalfa szép leányt, ki uralkodott szívem felett korlátlanul, s birta azt oszthatatlanul... Kinek emléke itt trónol most is szívembe vésődve, s nem tudom azt onnan kiirtani soha, soha... Látom magam mellett, a mint esőndes nyári esteiken ott bolygunk a park lombkoronás fái közt, s karját karomba fűzve, fejét vállamra hajtvá, ábrándosan sohajtva mondja, hogy szeret, vár reám s enyém lesz egyedül...

S aztán megjelent előttem s átélem újra azt a fájdalmas, azt a kínos órát, mikor meglátom őt, a mint szívemre taposva, másnak borulva ölelő karja közé, s csábító ajka másnak fogad szerelmet, örökké tartó, igaz hűséget...

— De hisz mikor e földön minden változó, minden mulandó... királyok hatalmát, méltóságát elfújja, megsemmisíti egy irigy óra, egy szerencsétlen pillanat... népek nem, nemzetek büszkeségét eltemeti a harezi tér borongó sirhalma... az ábrándot a reményt összezuza porba tiporja a rideg való... a szerelmet megöli, meggyilkolja ki azt a kebelben lángra lobbantá: hogyan lehetne hát akkor egyedül csak az öröm, a boldogság s szerelem örök!?

Örömünk ragyogó napja sötét éjszakában merül alá, a mulandóság törvényének hódol egyedül.

Csupán csak a szenvedés az, mely állandó osztályrésünk e földön. Ez lesz társunkká már a bölcsőnél... ez lesz elválhatatlan kísérőnk életünkön át, s ez fogja le a halotti ágyon fáradt pilláinkat.

De megnyugvást találunk a közös, a változhatatlan sorsban, s abban, hogy az élet végpontján ott emelkedik az a csöndes kis halom, mely megzűnteti a fájdalmat, a szenvedéseket, véget vet e czéltalan, ez örömtelen életnek...

Pedig, pedig kicsoda az az élők közül, ki beszélt volna a sír lakóival?!... Kicsoda az, ki tudná, hogy vajjon a sors átka nem hat-e ki a síron túlra is?!... Vajjon az emberi testet megemészítő hideg síri férgek, kinek adták tudomására, hogy ott nincs semmi fájdalom, s elenyésznek bűn, földi szenvedély? elenyésznek öröm s lángoló harag?!... Kinek adták tudomására, hogy az itt külön választott szerető lelkek ott egyesülni fognak örökre?!...

Körültem zűg, zűg az őszi szél... Megmegrázza a fák száradt lombtalan galgáját, s messze tájra sodorja a sárgult avart.

... Elborongva a szomorú hervadáson, szemembe fájó köny fakad... De majd eszembe jut, hogy hiszen a természetben a hervadásnak édes testvére a virulás, s majd az enyészet rombolása után, ismét eljő a virulás, ismét eljő a mosolygó tavasz, midőn a léget virág-illat, s madár-dal tölti be... S ekkor úgy szeretnék a haldokló természettel, az elhaló elenyésző verőfénynyel, hervadt falevével elmulni, megsemmisülni örökre... mert érzem, hogy az én szívembe nem tér többé vissza a tavasz, nem tér vissza az ábránd, a remény, s nem derül föl a virulás napja soha soha...

Szöke Béla.

TÖRVÉNYSZÉK

Szövetkezeti bűnpör. Stern Bódog, volt ügyvédsegéd, megalakította a Első hitel- és fogyasztási szövetkezetet, de néhány hó múlva csődt mondott s vétkes bukás miatt a törvényszék elé került. A 416. szakasz első pontja alapján egy havi fogházra ítélték. A kir. tábla az ítéletet helyben hagyta, de a 416. szakasznak nem az első, hanem a negyedik pontja alapján, mert a vádlott tudta, hogy kötelezettségeinek eleget nem tehet s mégis kötelezettségeket vállalt.

400,000 frank. Brüsszelből táviratozták, hogy a városi pénztár egy hivatalnok 400,000 frank sikkasztása után elszökött. Eddig még nem tudtak nyomára akadni.

Harcz a császár szakállá miatt.

Berlinben érdekes pört tárgyaltak a napokban, a mire Vilmos császárnak az utóbbi időben növesztett szakállá szolgált okul. Egy berlini ügynök ugyanis még januárban elvállalta egy müncheni czég megbízását, hogy szept. 15-ére szállit 2300 drb Vilmos császár szobrot. A kikötött határidőre a szobrok elkészültek, időközben azonban a német császár megnövesztette a szakállát s a müncheni czég nem akartak a szakáll nélkül készült szobrokat elfogadni, még pedig azzal az indokolással, hogy a szobrok nem »élethűek«. Az ügynök pört indított s már nagy érdeklődéssel várták a furesza pör kimenetelét, amikor nagy váratlanul hire érkezik annak, hogy a német császár ismét leborotváltatta a szakállát. Erre a müncheni czég kijelentette, hogy az »élethű«-vé vált szobrokat elfogadják.

* Apróságok.

— Ajánljon tisztelt uram nekem, hajlamaimnak mindenkben megfelelő leányt feleségül.

— Leány nincs, hanem egy asszonyt tudok önnek valót, a ki már a kilencedik férfival él.

*

X. ur már 5-ször kért meg egy leányt, de mindannyiszor be volt csipve és másnap már mindent elfelejtett.

— Istenem sohajtott a leány, csak egyszer már józan állapotban kérte meg!

*

— Képzeld barátom, nem tudok a fiammal boldogulni, mert a nevelőnővel oly jó viszonyban él, hogy a lecke-órán mindég csokolóznak.

— Bizonyosan az édes apját utánozza.

CSARNOK.

A mit a kapukulcs beszélt.

— ELBESZÉLÉS. —

Irta: Baumbach.

Fordította: Biró Irén.

(Folytatás.)

— Sohasem ismertem szebb fiút, — kezdte az elbeszélő — mint a kiről [most akarok beszélni. Mindenki szerette. Én is szerettem, bár többször kerültem miatta veszedelmes helyzetbe. Még akkor mintegy tíz éves, barna szemű fiú volt. Én szüleimnek a szolgálatában állottam, de a vidám Villivel még nem érintkeztem. Annál nagyobb volt örömöm, midőn egy napon a kis fiú leakasztott a szegről, zsebébe csuszatott és kivitt a szabadba. A városi parkba érve, kivitt a zsebéből és néhány fiúnak megmutatott, kik játszótársai voltak. A legnagyobbik jobbra-balra forgatott, nézegetett és jónak talált. A fiu egy reszelőt vett elő s elkezdett ráspolyozni, úgy, hogy se nem láttam, se nem hallottam. Midőn már egy mély sebet reszelt rajtam, fekete port hintett belé és egy papirdugaszt tett reá.

— Aha, — szakítottam félbe az elbeszélőt — tehát puskának használtak.

— Igen, az voltam. Én a »Mennykapu«-utca 9-ik számú ház kapukulcsa. De:

Bárha tebbe essem bele mint a légy, Borba mint muslicza: jó helyt vagyok, ki ne végy.

Elhatároztam magamat, hogy bátor leszek. Reszketés nélkül vártam az égő kanócot és puff! olyan csattanás volt, hogy a park verebei mind fölrepültek.

— Ijdedten rebent szét a fiuserg is, de az ijedtség oka nem én voltam, hanem egy ember, ki sárgarézgombos kék kabátot és fehér vállkötőn oldalfegyvert viselt. Véletlenül ott állott az orgonabokrok megett és e kiáltás-

sal: »Meg vagytok haszontalanok!« a fiuk közé rohant. De nem tudta őket elfogni, mert ezek gyorsan biztonságba helyezték magukat, de engem ártatlanul megragadott és magával vitt.

— Isten veled 9-ik számú ház, sóhajtám és már előre láttam magamat régi vasak közt, elgörbült szegek és rozsdás kályhaajtók társaságában. De másképp történt.

— Midőn Villi atyja nem talált helyemen, mindenfelé keresett, s mivel az, ki eltűnésemet megmagyarázhatta volna, mélyen hallgatott, azt hitte az aggódó ember, hogy elloptak, még pedig bizonyosan bűnös ezélel, hogy viaszba nyomjanak; sietve ment a rendőrségre, hogy az esetet feljelentse.

— Az örömet, mit éreztem, mikor a szeliden mosolygó rendőr gazdámól kérdezte, hogy én vagyok-e az elveszett és azt az arczot, a mikor Villi atyja megtudta, hogy mi módon kerültem a rendőrség kezei közé, szavakkal le nem írhatom. Miután gazdám, fia büntetéseképp, egy tallért lefizetett, ismét hozzám kerültem és a kabátzsebem haza vitt. Az atya és fiu közt lefolyt kellemetlen jelenetet elhallgatom. A sebet, mit a fiuk ütöttek rajtam, a lakatos begyógyította. Ha reggel tüzetesen szemügyre veszem, egy sebhelyet fogsz rajtam föl fedezni. Nem szégyenlem miatta magamat.

A kapukules rövid ideig hallgatott, aztán folytatta:

— Villi barátom szándékosan kerülni látszott. Ez eset óta féltékeny tekintet reám és később rám se nézett. Így mult el több év. — Villi csinos, nyulánk fiu lett, a mint ezt anyja mindennap elmondta neki. Már tarkabojtos pipája is volt, melyet — ha atyja háttal fordult feléje — ennek dohányzacskójából töltött meg. Némelykor késő este felhevülten jött haza és atyja zsörtölődött, az anya pedig fiát mentegelte.

— Egy este Villi nagyon sokáig nem jött haza és az apa jobban mérgeződött, mint rendszeren. Most lássa az a korbély fiu, hogy miként fog a házba bejutni — mondta végre haragosan. Sajátkezüleg bezárta a kaput, engem a párnája alá tett és elaludt. De az anya virrasztott. Vigyázva kihuzott a párna alól és egy kendőbe kötött, aztán az ablak mellé állott, s midőn Villi éjféli körül hazafelé jött, lelékött az utcára. A fiu felvett, pár hiába való kísérlet után végre kinyitotta a kaput s miután ismét átadott anyjának, hálószobájába tapogatózott. Hogy másnap reggel mivel engesztelték ki az apát, arra már nem emlékszem.

— Ismét sok idő telt el egy ünnepélyes napig. Az apa sajátkezüleg adott át fiának — ki már nagy deák volt és vörös sapkát hordott — és hosszabb beszédet tartott, melyet azon reményvel fejezett be, hogy Villi mindenkor megérdemel engem. A fiu meghatva köszönetet mondott és ragyogó szemekkel fogadott. Hallottam egyszer, hogy a király magas állásu uraknak arany kulesot szokott adni, a mi nagy tisztesség, de alig hiszem, hogy valaki ennek a kitüntetésnek annyira megörült volna, mint az én Villim, midőn zsebébe sülyesztett.

— A kules átadásának napját a legvidámabb éjjel követte, a mit valaha megértem; erre még akkor is emlékezni fogok, ha már csupa rozsdá lesznek. Jelenlegi tulajdonosom mindenüvé magával hordott. Hejh, volt is mulatság! Tarka sapkás, jókedvű pajtások, fehér kötőjű és fekete szemű pinczérnök és tele kancsók társaságában folyt a dalolás és láрма világos reggelig!

— Ezt ismerem, kapukules, ismerem.

— Az én Villim volt köztük a legvidámabb. Örömben, hogy már engem bírhat, egy hordó sört rendelt s mivel már független férfinak képzelte magát, olyan bátor volt, hogy a barna hajfonatu Tónit átkarolta és megcsókolta, mi ellen Tóni nem tiltakozott.

— Mikor Villi haza érkezett, a nap már feljött és a 9-ik számú ház kapuját épp akkor nyitották ki. Tehát az első napon, melyen először rendelkezett velem Villi, nem vett igénybe.

— Most kezdődött életem legboldogabb ideje. Az első estét több hasonló követte. Közbe kirándulások, faklyás-menetek voltak és néha mulatságos csínyek történtek.

(Folyt. köv.)

Debreczeni piac.

Debreczen, okt. 28.

Heti vásár.

(okt. 27.)

| | | | |
|-------------------------------|-------|-------|-------|
| 1 mm. Buza | 10.00 | 9.90 | 9.80 |
| 1 mm. Kétszeres | 8.60 | 8.50 | 8.40 |
| 1 mm. Rozs | 8.50 | 8.40 | 8.30 |
| 1 mm. Árpa | 5.20 | 5.15 | 5.10 |
| 1 mm. Zab | 5.50 | 5.40 | 5.30 |
| 1 mm. Tengeri | 4.20 | 4.10 | 4.00 |
| 1 mm. Köles | — | 4.00 | — |
| 1 mm. Rizs | — | 22.00 | — |
| 1 mm. Borsó szépelességi | — | 17.50 | — |
| 1 mm. Lencse | — | 19.00 | — |
| 1 mm. Bab fehér | — | 8.50 | — |
| 1 mm. Köles kása | — | 14.50 | — |
| 1 zsák Burgonya 1.10 frt. mm. | 2.20 | — | — |
| 100 kiló Szalonna ó | 50.00 | 47.00 | 46.00 |
| » » » uj | 48.00 | 47.00 | 46.00 |
| 100 kiló Háj | 48.00 | 47.00 | 46.00 |

Sertés-vásár.

(okt. 26.)

Sertés. Felhajtott 2750 drb, eladatott 1441 drb.

Árak: Sovány sertés párja: hat hónapos-tól egy évesig 12—18 frtig, egy éves egy és fél évesig 20—30 frtig, 2 éves-től feljebb 35—45 frtig. Kővér sertés kilója 40—44 krajczár.

Irányzat lanyha.

Husárak megállapítva, s bejelentve 1891. okt. 28-tól nov. 4 ig. 46 kr. Rác Györgynél Czegléd-utca 2599. sz. a., csapó-utca 587. sz. a., Bencze Józsefnél csapó-utca 703. sz. a., Kovács Jánosnál csapó-utca 791. sz. a. — 50 kr. Rác Györgynél csapó-utca 326 sz. a., a mészáros társaságnál Mester-utca 3655., Csapó-utca 240. és 376., könyök utca 574., kut u. 2323. sz. a. 52 kr. Ungvári Andrásnál piac 1-ső szék, Czegléd u. 55. sz. a., dedó u. 125., Mester u. 1113., Tanító-utca 1392, csapó u. 3162. sz. a., Kovács Jánosnál a hentes székben, a mészáros társaság 18 székiben, valamint a 3 izr. mészárszékben a piacon. Debreczen, 1891. október 27. — *Debreczen szab. kir. város rendőrfőkapitánysága.*

Színház.

Vidéki színészet. Zomborban jelenleg Prótits szerb színigazgató társulata játszik nagy pártfogás mellett. A magyar színtársulat Veszprémi Jenő igazgatása alatt még Baján van, a hol oly csekély az anyagi siker, hogy a társulat már december 1-én Zomborba készül áthelyezkedni. Addig előad a társulat Baján több újdonságot és vendégként fellép majd Prielle Cornelia, a nemzeti színház művésznője és Vidá Etelka, a miskolci színház primadonnája, kit a bajaiak a mult évben nagyon megkedveltek.

A Réthy-ek. A Réthy család kifogyhatatlan! Alig mulik el szezon, hogy Réthy Pál, színházi ügynök meg ne ajándékozza a magyar színészetet valamelyik — testvérével. Réthy Laura, a család büszkesége, tudvalevőleg a népszínház-tól megvált és Debreczenbe szerződött. Réthy Fanni, a vidék kedvelt szende színésznője volt, de férjhez ment és visszavonult a szinpadtól. Réthy Iлона és Janka, a legifjabb Réthy nővérek (majdnem gyermeke-ánykák) ez őszszel szerződtek Kolozsvárra és csütörtökön mutatják be magukat. De nemcsak leányok vannak a Réthy családban: néhány hét előtt a fiatal Réthy Dezső a népszínházhoz szerződött... és még Feld Zsigmond dicsekszik az ő familiájával!

Barbi Alice Nagyváradon. Nagyvárad műértő közönsége bizonyára nagy érdeklődéssel néz az elé a hangverseny elé, mely november 29-én fog lefolyni. Barbi Alice, a fényes hírű énekesnő ad hangversenyt, mely-

nek nagyérdéki műsorát mi is közölni fogjuk. A hangverseny színhelye a »Fekete Sas« nagyterme lesz.

Uj némajáték Budapestén.

A »tél-kozló fiu« népszínházi nagy sikere követésre serkenti a rendezői köröket. A szamaritanus egylet e szezonban a saját pénztára javára nagy előadást rendez, a mikor is Arbel-Huenek »A megtört szív« című új némajátékát adják elő. A rendezést Rákosi Szidi, a nemzeti színház tagja, a ki »A tétkozló fiu« rendezésével nagy hirre tett szert, vállalta magára.

Közgazdaság.

Második aratás. Nyitráról írják, hogy egy ladányi paraszt e napokban egy félvéka olyan árpat hozott a piacra, mely az aratás alkalmával elhullott magokból a szántóföldön kinőtt, megérett, októberben learatva és kicésépelve lett.

A magyar állam vagyona. Az 1890. évi állami zárszámadások az Állami leltár cím alatt következőkben tüntetik ki az ország vagyonát 1890. végével.

Vagyon:

| | | |
|------------------------------|--------------------------------|-----|
| Ingtalan vagyon | 1,115,094,662.20 | frt |
| Termesztmények, anyagok stb. | 122,547,369.48 | » |
| Készpénz | 53,204,523.77 $\frac{1}{2}$ | » |
| Értékpapírok | 23,133,711 | » |
| Az állam követelése | 603,134,328.92 $\frac{1}{2}$ | » |
| Hátralékok | 218,315,593.52 | » |
| Összesen | 2,143,530,220.11 | frt |
| Tartozás: | | |
| Állami adósságok | 1,793,483,942.47 $\frac{1}{2}$ | frt |
| Értékpapírokban | 13,286,762 | » |
| Passzív hátralékok | 123,143,610.96 | » |
| Összesen | 1,930,114,684.53 $\frac{1}{2}$ | frt |

A magyar állam tiszta vagyona ennél fogva 223,415,615.57 $\frac{1}{2}$ frt. A mérleg tehát 52 millióval kedvezőbb, mint az előző évi volt.

Budapesti gabonatózsde. Október 28-án. Buza tavaszra 10.91 pénz 10.93, őszre 10.87 pénz, 10.95 áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 6.04 pénz, 6.06 áru. Zab tavaszra 6.47 pénz, 6.50 áru, őszre 6.38 pénz, 6.43 áru. — Káposztarepce aug.—szept. 14.15 pénz, 14.25 áru.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Október 27.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli sulyban) —, —, —. 2) Öreg közép (páronkint 300—400 klg-sulyban) —, —, —. 3) Fialat nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban) 46.—46.50 4) Fialat közép (páronkint 251—320 klg, sulyban) 47.—47.50— 5) Fialat könnyű (páronkint 250 klgmíg terjedő sulyban) 46.—47.— II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) —, —, —. 7) Közép (páronkint 220—280 klg, sulyban) 45.—46.— 8) Könnyű (páronkint 220 klgmíg terjedő sulyban) 46.—47.50—, III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronkint 260 klgon felüli sulyban, 46.—46.50 10) Közép (páronkint 220—260 klg, sulyban) 45.—45.50— 11) Könnyű (páronkint 220 klgmíg terjedő sulyban) 44.—47.— Sertés létszám: októb. 26 napján volt készlet 133,085 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizalni való sertés —, —, —, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 2106 drb.

A sertés orbáncz elterjedésénél azt tapasztalták, hogy olyan helyeken, a hol a sertés vakolt, vagy veyt falból készült istállóknak van elzárva: sokkal hamarabb terjed a betegség, mint ha azok deszka szállásokban vagy nyílt helyen vannak elhelyezve. Ha valahol sertésorbáncz jelentkezne, ne mulasztja el a birtokos sertéseinek ivóvizet gyakran változtatva, közé glaubersót, salétromot és szódát keverni.

Inség Oroszországban. Az Oroszország belsejéből érkező inség hírek mind szomoruban hangzanak. Rosztovban egy gabnát vivő tehervonatot öt egyén nyílt pályán megtámadt s kísérletet tettek, hogy a vonatot megállásra bírják, hogy kifoszthassák. Hárman a mozdonyvezetőre vetették magukat, míg a másik kettő az alatt a gabonaszakokat a sinek mellé dobta. A terv azonban nem sikerült, mert a merénylőket elfogták. Az inség különösen a délnyugati vidékeken ölt ijesztő méret a jövő évi aratás, tekintettel a folyton tartó szárazságra, valószínűleg még kedvezőtlenebb lesz, mint az ide.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.



Med. univ.

Dr. Sichermann Adolf

az összes gyógytudományok tudora

MASSAGE-GYÓGYGYMNASZTIKAI

és

orthopädiái (testgyógyászati)

rendelő helyisége:

Debreczen, Nagy-uj-utca 1708. sz.

Rendelés egész nap.

Szegényeknek vasárnap d. e. 8—10 ingyen.

JUTÁNYOS

szabott áron

kaphatók

SZABÓ LAJOS FIAI

CZÉGNÉL:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK
Kasan, Flanell, Moldon,
Legujabb ruhadiszek,
FEKETE DIVATKELMÉK,
szines és fekete selymek,
Mosó velezek,
TÉLI HIMALAYA KENDŐK,
selyem- és haraszt-kendők,
Gyermek tricot-öltönyök,
Normal, gyapju és pamut

ALSÓ INGEK,
Ujjasok és nadrágok,
Téli harisnyák, keztyűk.

Az idén szép raktárt tartunk

BRASSÓI POSZTÓKBAN,
Takarók és lópokrócokban.

401 50

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHLÁY

ujonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czepléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.

Becsés tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

éroz, fa és mindennemű
behuzott, egyszerű és diszes koporsók,
hallottí kellekek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,
a gyászoló felek igényeihez mért
tisztességes olcsó árért

szolgáltatnak ki. Főtörökvésem leend mindig a szolid verseny betartása mellett a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. — Hullaszállítást minden irányban.

Ércz, mű, és élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1891. Junius hó.
468 2

Kiváló tisztelettel:
DANKÓ MIHÁLY

148.

AZ "ISTVÁN" GŐZMALOM TÁRSULAT

GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEJZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

| | 100 kíló |
|---------------------------------|----------|
| A. Aszali dara nagyszemű | 18.20 |
| B. Szinte " aprószemű | 17.60 |
| C. Királyliszt | 17.60 |
| D. Lángliszt kivonat | 17.20 |
| 1. Elsőrendű zsemlye liszt | 16.80 |
| 2. Zsemlye liszt | 16.40 |
| 3. Elsőrendű kenyér liszt | 16.40 |
| 4. Közép kenyér liszt | 16.40 |
| 5. Kenyér liszt | 15.60 |
| 6. Barna kenyér liszt | 14.60 |
| 7. Takarmány liszt | 12.60 |
| 8. Finom korpa | 8.20 |
| 9. Durva korpa | 4.80 |
| 10. Debreczen, 1891. október 4. | 4.40 |

KILLER EDE

butorraktára Debreczenben, főpiacz.

Ajánlja a legnagyobb választékkal berendezett

BUTOR RAKTÁRÁT

legujabb rajzokkal, szövetmintákkal, s nagyobb megrendeléseknél 150 centiméteres mintákkal is készséggel szolgálók.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Teljes tisztelettel
Killer Ede.

401 9

☞ SZÖNYEGEK, ☜

függönyök, ágy- és asztal-terítők

☞ nagy választékban ☜

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL.

401. 37.



Kardos Lászlónál

CZEGLÉD-UTCZA

Finom és diszes

téliszoknyák

fehér és színes.

456.

12.

NŐI DIVAT TEREM.

Kunz József és Társa

czégnél

DEBRECZEN.

Van szerencsénk a n. é. hölgy közönség becses tudomására hozni, hogy a jelen

őszi és téli

évadra a

legujabb divatkelmék

dus választékban raktárra érkeztek,

melyekből kívánatra saját ujonnan berendezett divattermünkben

női öltözékeket

minden igényeknek megfelelően szakképzett erők által izlésteljesen és jutányosan állítatunk elő.

Vászon, kész fehérnemű és szőnyeg

413

nagy raktárunk

—13

Menyasszonyi ketengyék

kiállításához teljes választékot nyújt.

ad : 9101.

1891.

Árlejtési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város által előállítandó honvédségi laktanyák építési munkáinak felvállalására írásbeli zárt ajánlati verseny-tárgyalás hirdettetik.

1. Ezen építés munkáira következő összegek vannak előirányozva :

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---------|-----|----|-----|
| 1. Föld és kőműves munkára | — | — | — | 173,428 | frt | 43 | kr. |
| 2. Kőfaragó munkára | — | — | — | 3,719 | » | 71 | » |
| 3. Ácsmunkára | — | — | — | 66,356 | » | 60 | » |
| 4. Vasgerendák és öntött vasneműek szállítására | — | — | — | 8,477 | » | 42 | » |
| 5. Falkötő vasak és vastartó gerenda kapcsok | — | — | — | 3,098 | » | 34 | » |
| 6. Aszfalt elszigetelő lemezek szállítására | — | — | — | 1,863 | » | 84 | » |
| 7. Bádogos munkára | — | — | — | 9,143 | » | 44 | » |
| 8. Árnyékszék berendezési munkára | — | — | — | 835 | » | — | » |
| 9. Cement beton és granittó | — | — | — | 6,601 | » | 79 | » |
| 10. Asztalos | — | — | — | 12,375 | » | 14 | » |
| 11. Padozat | — | — | — | 11,222 | » | 22 | » |
| 12. Lakatos | — | — | — | 12,416 | » | 70 | » |
| 13. Mázoló és szobafestő | — | — | — | 4,717 | » | 14 | » |
| 14. Üveges | — | — | — | 1,723 | » | 08 | » |
| 15. Kályhák szállítása | — | — | — | 3,889 | » | 50 | » |

Mindössze : 320.368 frt 35 kr.

A fent elősorolt munkák akár együttesen, akár külön-külön adatnak ki.

Bánatpénzül a felvállalni szándékolt munkára előirányzott összegnek 5%-ja akár készpénzben, akár óvadékképes értékpapirokban az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatához csatolandó.

Az ajánlatban határozottan kijelölendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azokat elfogadja, — a borítékon kiírandó azon munka neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az építési tervek, költségszámítások és vállalati feltételek a város mérnöki hivatalában megtekinthetők, esetleg utóbbiak a mérnöki hivatalban átvehetők és kívánatra megküldetnek.

Az ajánlatok december hó 10-ik napjának délutáni 5 órájáig a polgármesteri hivatalhoz benyújtandók, melyek is a városház nagytermében folyó évi december hó 11-ik napján d. e. 9 órakor nyilvánosan bontatnak fel.

Elkészve beadott, vagy kellő bánatpénzzel felszerelve nem levő távirati és oly ajánlatok, melyekben kétséget ébreszthető kifejezések fordulnak elő. — figyelembe nem vétetnek.

A városi tanács fentartja magának a jogot, hogy a beküldött ajánlatok közül tetszés szerint választhasson, esetleg a körülmények szerint új pályázatot hirdessen, vagy a munkák biztosításáról más módon intézkedhessék.

Debreczen, 1891. október 19-én.

472 3—2

A városi tanács.

